Až tak - Šindelář Michal

Těžko se probírám ze stínů nad hlavou,

čím víc se schovávám, tím blíž mi jsou,

zhasnu, zamknu a klíč nechám ve dveřích,

kolem mě jen já a já, co si nevěří.

Říkáš, že vrším chyby jednu za druhou,

až jich je tolik, že těžko poznám, čí vlastně jsou.

Za zády prsty zkřížím, než nahlas řeknu, že přísahám,

o půlnoci že Slunce svítí,

a ty jsi tak nevinná, slušná a vychovaná.

Nech mě lhát – jen tak,

že vše, co se třpytí, zlatem může se stát.

Nech mě lhát – až tak,

chycená do mých sítí pocit máš,

že mám tě rád.

Hlavu si už nedělám z kostlivců ve skříni,

pohledem uhýbám a jen úplný blázen věří mi.

Za zády prsty zkřížím, než nahlas řeknu, že přísahám,

o půlnoci že Slunce svítí,

a ty jsi tak nevinná, slušná a vychovaná.

Nech mě lhát – jen tak,

že vše, co se třpytí, zlatem může se stát.

Nech mě lhát – až tak,

chycená do mých sítí pocit máš,

že mám tě rád